

Kruse: Jeg maa desto værre begynde med at gjøre den ærede Formand en Undskyldning, fordi det under de nuværende Omstændigheder ikke er mig muligt i den Grad at afforte, hvad jeg har at sige, som jeg gjerne vilde. Man har her i Dag og særlig har det ærede Medlem for Beile Amts 2den Valgkreds (Th. Nielsen) bestræbt sig for at gjøre Thinget bearbejligt, hvor ubetydelig i Virkeligheden min Person veier overfor det nuværende Spørgsmaal. Denne Betragtning skal jeg forovrigt gjerne skænke det ærede Medlem. Den ærede sidste Læser var den Fjerde, der særlig har henvendt sine Ord til mig, og som har gjort sig al mulig Umage for at imødegaa, hvad jeg har sagt, saaledes at det lader til, at mine Argumenter fra i Fredags ikke have været saa aldeles intetfingende, som man saa gjerne vilde i det Mindste give dem Stik af at være. Jeg tror, at jeg har ramt rigtig godt, jeg tror, at i samme Grad som mine ærede Modstandere ømme sig under de Argumenter, jeg har anført, have disse Argumenter været heldige og ramt godt. Forøvrigt skal jeg gjerne, hvad jeg ogsaa ganske ligefrem bemærkede sidste Gang, være villig til at indrømme, at min specielle Sagskundskab overfor nuværende Sag sikkerlig er meget begrænset; men jeg har heller ikke givet mig ud for at ville sige Andet, end hvad jeg fra mit Stade og med den Erfaring, jeg har gjort, nødvendigen maatte komme til at tænke om Sagen. Jeg skal tillade mig nogenlunde i den Orden, hvori ærede Medlemmer have henvendt sig til mig, at optage Diskussionen fra i Fredags, og jeg skal da tillade mig at begynde med det ærede Medlem, min Næstfædmand tilhøire (Chr. Pedersen). Det ærede Medlem troede at finde et meget vægtigt Argument overfor mine Betragtninger deri, at Staten efter hans Mening beskatter Sukkerroer, men at den ikke beskatter Joderoer. Det ærede Medlem maa ikke tage mig det ilde op, naar jeg siger ham, at denne hans Betragtning efter min Opfattelse er fuldstændig urigtig. Jeg veed ikke det Allermindste af, at Staten beskatter Sukkerroer. Jeg tror, at det ærede Medlem kan avle Sukkerroer i Tusindvis og paa tusinde Ldr Land, uden at Staten i mindste Maade beskatter dem, og han kan ovenikøbet føre dem ud af Landet og lade fabrikerne Sukker af dem i Sverrig, uden at den danske Stat beskatter dem med en Ore; men det ærede Medlem kan ikke føre sine Roer til Sukkerfabrikerne her i Landet og der sælge dem, uden at Sukkerfabrikerne have den Bevidsthed, at de, naar de tage imod Roerne for Bedst af fabrikerne Sukker, da ville komme til at svare Stat af dette Sukker. Lør jeg tillade mig at minde ærede Læser om, at aldeles det samme Forhold eksisterer hertilands lige over for vore Kornsorter. Lør jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, at vi kunne avle ligesaa meget Byg, Rug og Hvede med, uden at det bliver beskattet, og at man kan

brygge Vi deraf, uden at der er Tale om Beskatning; men kunne de Herrer producere Brændevin deraf, uden at dette beskattes? Det er slet ikke Naastoffet hertilands, der beskattes, men det er visse Anvendelser af Naastoffet, der beskattes. Altsaa gjælder det Argument, som det ærede Medlem her taler ved Siden af anførte, aldeles ikke; der er ikke Tale om, at Staten beskatter Sukkerroer. Staten beskatter Sukkeret, hvilket det ærede Medlem kan læse i den her foreliggende Lov; den beskatter ikke Roerne, men det indvundne Sukker, og paa samme Maade beskatter Staten ikke Kornet, ikke Byg, Rug osv., men den beskatter Brændevinen, dog efter en anden Maalestof, idet den tager Beskatningen efter Karum, hvilket ofte nok er paavist at være uretfærdigt eller i det Mindste urigtigt lige over for det Stof, der uvindes. (Chr. Pedersen: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning!) Dernæst anførte det ærede Medlem som et andet vægtigt Argument imod mig, at Sukkerroedyrkingen hertilands gav en Mængde Arbejde. Jeg skal tillade mig at formene, hvilket jeg tror at alle Landsmænd ville stadfæste, at Dyrkingen af Joderoer giver akkurat det samme Arbejde; i den Henseende er der ikke Spor af Forskjel. Bring vore Landsmænd til at dyrke Joderoer i nogen udstrakt Grad, saa ville ærede Medlemmer se, at der efter meget kort Tids Forløb vil være stor Mangel paa Arbeidskraft til de Læder af Mæret, hvor denne Dyrkning foregaar. Der ligger altsaa ikke det Mindste deri, som taler særlig for Sukkerroen og for Roedyrkingen; men jeg har heller ikke indvendt et eneste Ord imod Roedyrkingen, tværtimod. Dernæst sagde det ærede Medlem overfor mig (Th. Nielsen), at man skulde fremhjælpe denne unge Industri, særlig af Hensyn til vort Agerbrug, og spurgte, hvorfor man dog kunde være saa angstelig overfor den her foreliggende Sag, at man ikke vilde træde hjælpende til overfor denne unge Industri. Jeg kan ikke se, at der i Industriens Ungdom ligger den allersjævneste Opfordring til at understøtte den mere end andre Industrier, tværtimod. Hvor meget end det ærede Medlem for Beile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) hævder Riaktigheden af at komme denne unge Industri til Hjælp, er jeg vedblivende af den Mening, at en Stat handler ilde, naar den bortleder Kræfterne for sit Hovedhverv for at lede dem ind paa kunstige Biehverv, som ikke have vist sig at kunne bestaa. Dette er min Opfattelse, og derfor kan jeg i denne Industriens Ungdom ikke se Andet end et Argument for at fraraade at komme den videre til Hjælp. Men naar det ærede Medlem spørger: Hvorfor skal man være saa angstelig overfor vort Agerbrug, saa skal jeg ganske aabent sige ham, at jeg ganske vist er angstelig overfor denne Sag med Hensyn til Agerbruget, fordi man overordentlig let ved Statens store Midler og dens Rækkvidde, naar man vil an-